

Брюксел, 17 май 2023 г.
(OR. en)

9474/23

LIMITE

MIGR 169
JAI 632
ASIM 59
SOC 322
EMPL 208
EDUC 165
IA 108
CODEC 890

Междуинституционално досие:
2022/0131(COD)

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
№ док. Ком.:	8580/22 + ADD 1 - ADD 4
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка (преработен текст) – Компромисен текст на председателството

Приложено се изпраща на делегациите най-новият компромисен текст на председателството по посоченото по-горе предложение.

Предложените изменения са посочени, както следва:

- новият текст спрямо предложението на Комисията е в **получер шрифт**;
- новият текст спрямо предишната версия е с **получерен шрифт и е подчертан**;
- заличеният текст спрямо предложението на Комисията е обозначен с [...];
- заличеният текст спрямо предишната версия е обозначен с [...].

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка (преработен текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 79, параграф 2, букви а) и б) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура³,

¹ ОВ С 27, 3.2.2009 г., стр. 114.

² ОВ С 257, 9.10.2008 г., стр. 20.

³ Позиция на Европейския парламент от 24 март 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 24 ноември 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 13 декември 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

като имат предвид, че:

- (1) В Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁴ трябва да се направят редица изменения. С оглед на постигането на яснота посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) Разпоредби за единна процедура за кандидатстване, която да води до комбиниран акт, включващ разрешение за пребиваване и разрешение за работа в единен административен акт, ще допринесат за опростяване и хармонизиране на правилата, приложими понастоящем в държавите членки.
- (3) За да позволят първоначално влизане на своя територия, държавите членки следва да могат да издават единно разрешение или в случай че такова разрешение се издава само след влизане на тяхна територия — виза. Държавите членки следва да издават такива единни разрешения или визи своевременно.
- (4) Следва да се предвидят правила, уреждащи процедурата за разглеждане на заявления за единно разрешение. Тази процедура следва да бъде ефективна и изпълнима, като се взема предвид нормалното натоварване на администрациите на държавите членки, а също така прозрачна и безпристрастна, за да се предостави адекватна правна сигурност на заинтересованите.
- (5) Разпоредбите на настоящата директива не следва да засягат компетентността на държавите членки да регулират приема на граждани на трети държави с цел работа, включително и капацитета за прием.

⁴ Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка (ОВ L 343, 23.12.2011 г., стр. 1).

- (6) Настоящата директива следва да обхваща трудовите правоотношения между [...] **гражданите на трети държави и работодателите**. Когато националното право на държава членка допуска прием на граждани на трети държави с посредничеството на агенции за временна заетост, установени на нейна територия, които имат трудово правоотношение с работника, тези [...] **граждани на трети държави** не следва да бъдат изключени от приложното поле на настоящата директива, **а всички разпоредби на настоящата директива относно работодателите следва да се прилагат и за тези агенции.**
- (7) Командираните граждани на трети държави [...] не следва да попадат в обхвата на настоящата директива. Това не следва да засяга правото на граждани на трети държави, които пребивават и работят законно в държава членка и са командирани в друга държава членка, да продължат да се ползват от равно третиране с гражданите на държавата членка по произход за времетраенето на командироването им по отношение на реда и условията на заетост, които не се засягат от прилагането на Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁵.

[...]

- (9) Граждани на трети държави, придобили статут на дългосрочно пребиваващи в съответствие с Директива 2003/109/ЕО на Съвета⁶, не следва да попадат в приложното поле на настоящата директива поради своя като цяло по-привилегирован статут и спецификата на разрешението си за пребиваване, а именно „дългосрочно пребиваващ в ЕС“.

⁵ Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1).

⁶ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44).

- (10) Граждани на трети държави, приети за сезонна работа на територията на държава членка и които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава членка в съответствие с Директива 2014/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁷, не следва да попадат в приложното поле на настоящата директива, предвид че попадат в обхвата на Директива 2014/36/ЕС, с която се установява специален режим.
- (11) Задължението на държавите членки да определят дали заявлението трябва да се подава от гражданина на трета държава, или от неговия работодател не следва да засяга каквито и да е правила, изискващи двете страни да участват в процедурата. Държавите членки следва да [...] **разгледат и проучат заявленията за единно разрешение или когато съответният гражданин на трета държава пребивава извън територията на държавата членка, в която иска да бъде приет, или когато вече пребивава на територията на съответната държава членка като притежател на валидно разрешение за пребиваване, издадено от въпросната държава членка. Държавите членки следва също така да имат възможността да приемат заявления, подадени от други граждани на трети държави, които присъстват законно на тяхна територия.**
- (12) Разпоредбите на настоящата директива относно единната процедура за кандидатстване и единното разрешение не следва да се отнасят за единни визи или за визи за дългосрочно пребиваване. [...] **При условие че изискванията, установени в правото на Съюза или в националното право, са изпълнени и когато държава членка издава единни разрешения единствено на своя територия, съответната държава членка следва да издаде на гражданина на трета държава изискваната виза за получаване на единно разрешение.**

⁷ Директива 2014/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 375).

- (13) Срокът за приемане на решение относно заявлението следва да включва [...]времето, необходимо за извършването на проверките на положението на пазара на труда, **когато такава проверка се извършва във връзка с индивидуално заявление за единно разрешение. Следователно общата проверка на положението на пазара на труда, която не е свързана с индивидуално заявление за единно разрешение, не попада в обхвата на срока за приемане на решение. Държавите членки следва да се стремят да издават своевременно необходимата виза за получаване на единното разрешение.**
- (14) За тази цел държавите членки следва да **се стремят да изискват от кандидатите да подават съответните документи само веднъж и** да извършват само една проверка по същество на документ[...]ите, подадени от кандидата за издаването както на единно разрешение, така и — **когато е приложимо** — на изискваната виза за **получаване на разрешението**, за да се избегне дублирането на работа и удължаването на процедурите. [...]
- (15) Определянето на компетентния орган съгласно настоящата директива не следва да засяга ролята и отговорностите на други органи и съответно на социалните партньори във връзка с разглеждането на заявлението и с решението по него.
- (16) Срокът за приемане на решение относно заявлението не следва обаче да включва времето, необходимо за признаване на професионални квалификации. Настоящата директива не следва да засяга националните процедури за признаване на дипломи.

- (17) Единното разрешение следва да бъде изготвено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета⁸, с който се дава възможност на държавите членки да включват допълнителна информация, по-специално дали на лицето е разрешено да работи, или не. С оглед и на по-доброто контролиране на миграцията не само в единното разрешение, а и във всички издадени разрешения за пребиваване дадена държава членка следва да включва, наред с другото, информация за разрешението за работа, независимо от вида на разрешението или на разрешението за пребиваване, въз основа на които гражданинът на трета държава е приет на територията на държавата членка и му е даден достъп до пазара на труда в нея.
- (18) Разпоредбите на настоящата директива относно разрешенията за пребиваване за цели, различни от работа, следва да се прилагат единствено за формата на тези разрешения и не следва да засягат правилата на Съюза или националните правила относно процедурите за прием и за издаване на такива разрешения.
- (19) Разпоредбите на настоящата директива относно единното разрешение и относно разрешението за пребиваване, издадено за цели, различни от работа, не следва да възпрепятстват държавите членки да издават допълнителен документ на хартия, така че да бъдат в състояние да дадат по-точна информация относно трудовото правоотношение, за което форматът на разрешението за пребиваване не оставя достатъчно място. Такива документи могат да служат за предотвратяване на експлоатацията на граждани на трети държави и за борба с незаконната заетост, като не следва да бъдат задължителни за държавите членки и не следва да служат за заместител на разрешението за работа, което би компрометирало понятието за единно разрешение. Техническите възможности, предвидени в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и буква а), точка 20 от приложението към него, може също да се използват за съхраняване на такава информация на електронен носител.

⁸ Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни (ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1).

- (20) Условията и критериите, въз основа на които може да бъде отхвърлено заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение, или въз основа на които единното разрешение може да бъде отнето, следва да са обективни и да бъдат уредени в националното право, включително задължението да се спазва принципът за отдаване на предпочитание на граждани на Съюза, както е изразен по-конкретно в съответните разпоредби на актовете за присъединяване от 2003 г. и от 2005 г. Решенията за отхвърляне и отнемане следва да бъдат надлежно мотивирани.
- (21) На граждани на трети държави, които притежават валиден документ за пътуване и единно разрешение, издадено от държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото от Шенген, следва да бъде разрешено да влизат и да се движат свободно на територията на държавите членки, прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген, за срок не по-дълъг от три месеца за всеки шестмесечен период, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета⁹ и член 21 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници¹⁰ (Шенгенската конвенция).

⁹ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 1).

¹⁰ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

- (22) При отсъствието на хоризонтално законодателство на Съюза правата на гражданите на трети държави варират в зависимост от държавата членка, в която работят, и в зависимост от тяхното гражданство. За по-нататъшното развитие на съгласувана имиграционна политика и за намаляване на несъответствието между правата на гражданите на Съюза и тези на гражданите на трети държави, законно работещи в държава членка, както и за да се допълнят съществуващите достижения на правото на Съюза в сферата на имиграцията, следва да се определи набор от права, по-специално за да се уточнят областите, в които на такива граждани на трети държави, които все още не са дългосрочно пребиваващи, се гарантира равно третиране със собствените граждани на държава членка. Подобни разпоредби имат за цел да създадат минимални условия на равнопоставеност в рамките на Съюза и да признаят приноса към икономиката на Съюза чрез работа и плащане на данъци на законно работещите в държави членки граждани на трети държави, както и да служат като предпазна мярка за намаляване на нелоялната конкуренция между гражданите на дадена държава членка и гражданите на трети държави, произтичаща от евентуалното експлоатиране на последните. В настоящата директива „работник от трета държава“ следва да се определи, без да се засяга тълкуването на понятието за трудово правоотношение в други разпоредби от правото на Съюза, като гражданин на трета държава, който е приет на територията на държава членка, пребивава законно и му е разрешено да работи там в рамките на възмездно **трудова** правоотношение съгласно националното право или практика.

- (23) Всички граждани на трети държави, които законно пребивават и работят в държавите членки, следва да разполагат най-малкото с общ набор от права на основата на равно третиране с гражданите на съответната приемаща държава членка, независимо от първоначалната причина или основание за приема. Правото на равно третиране в обхванатите от настоящата директива области следва да се предоставя не само на гражданите на трети държави, които са приети, за да работят в държава членка, но и на онези, които са приети по други причини и са получили достъп до пазара на труда в тази държава членка в съответствие с други разпоредби от правото на Съюза или от националното право, включително членове на семейството на работник от трета държава, които са приети на територията на държавата членка в съответствие с Директива 2003/86/ЕО на Съвета¹¹; граждани на трети държави, приети на територията на държава членка въз основа на Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета¹².
- (24) Правото на равно третиране в определени области следва да е свързано единствено и само с правото на законно пребиваване и с достъпа до пазара на труда в държава членка, предоставени на граждани на трети държави с единното разрешение, което обхваща едновременно разрешения за пребиваване и за работа, и с разрешенията за пребиваване, издадени за други цели и съдържащи информация за разрешението за работа.

¹¹ Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 3.10.2003 г., стр. 12).

¹² Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“ (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 21).

- (25) Условията на труд по настоящата директива следва да обхващат най-малко трудовото възнаграждение и уволнението, здравословните и безопасни условия на работното място, работното време и отпуска, като се отчитат действащите колективни трудови договори.
- (26) Дадена държава членка следва да признава придобитите от гражданин на трета държава професионални квалификации в друга държава членка по същия начин както тези на граждани на Съюза и следва да взема предвид квалификациите, придобити в трета държава в съответствие с Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹³. Правото на равно третиране, предоставено на работници от трети държави по отношение на признаването на дипломи, свидетелства и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури, следва да не засяга компетентността на държавите членки да допускат тези работници от трети държави до трудовия си пазар.

Работниците от трети държави следва да се ползват от равно третиране по отношение на социалната сигурност. Клоновете на социалната сигурност са определени в Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета¹⁴. Разпоредбите за равно третиране по отношение на социалната сигурност в настоящата директива следва да се прилагат и към работниците, приети в държава членка направо от трета държава. Независимо от това настоящата директива не следва да предоставя на работниците от трети държави повече права от вече предвидените в действащото право на Съюза в областта на социалната сигурност за граждани на трети държави, които са в трансгранични условия.

¹³ Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

¹⁴ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

Независимо от гореизложеното, както Съдът постанови в решението си по дело С-302/19¹⁵, държава членка не може да откаже или да намали социалноосигурително обезщетение на притежател на единно разрешение, с мотива че членовете на неговото семейство или някои от тях не пребивават на територията ѝ, а в трета страна, щом като предоставя това обезщетение на гражданите си без оглед на мястото, където пребивават членовете на техните семейства.

- (28) Държавите членки следва да осигурят най-малко равно третиране на граждани на трети държави, които са трудово заети или които след минимален период на заетост са регистрирани като безработни. Ограниченията на равното третиране в областта на социалната сигурност по настоящата директива следва да не засягат правата, предоставени съгласно Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета¹⁶.
- (29) Правото на Съюза не ограничава правомощията на държавите членки да организират системите си за социална сигурност. Всяка държава членка определя при какви условия се изплащат социалноосигурителни обезщетения, размера на тези обезщетения и срока, за който те се изплащат. Същевременно при упражняването на това правомощие държавите членки следва да спазват правото на Съюза.
- (30) Равното третиране на работниците от трети държави не следва да се прилага към мерките в областта на професионалното обучение, които се финансират по схемите за социално подпомагане.

¹⁵ **Точка 39.**

¹⁶ Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание тяхното гражданство (ОВ L 344, 29.12.2010 г., стр. 1).

- (31) За да се укрепи равното третиране на работниците от трети държави, държавите членки следва да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи наказания за работодателите в случай на нарушение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, по-специално по отношение на условията на труд и свободата на сдружаване [...].
- (32) За да се гарантира правилното прилагане на **националните разпоредби, приети съгласно** настоящата директива, държавите членки следва [...] **да предвидят** подходящи механизми за наблюдение [...] и когато е целесъобразно, [...] ефективни и адекватни инспекции [...] на [...] своя територия **в съответствие с националното право или административната практика.** [...] Службите, отговарящи за инспекциите по труда, или други компетентни органи следва, когато е целесъобразно, да имат достъп до работното място.
- (33) Държавите членки следва също да [...] **гарантират, че са налице** ефективни механизми, чрез които работниците от трети държави да могат да търсят правна защита и да внасят жалби пряко или чрез трети страни, които в съответствие с предвидените в националното право критерии имат законен интерес да се гарантира спазването на настоящата директива, като профсъюзи или други сдружения или компетентните органи. Това се счита за необходимо във връзка със ситуации, в които работниците от трети държави не са наясно със съществуването на механизми за прилагане или се колебаят да ги използват от свое име поради страх от евентуални последствия.
- (33а) **В контекста на защитата на работниците подобни национални мерки относно мониторинга, оценката, инспекциите, наказанията и улесняването на подаването на жалби следва вече да са приети и да са в сила на национално равнище.**

- (34) С единното разрешение следва да се разрешава на гражданина на трета държава да сменя работодателя по време на срока на валидност на разрешението. Държавите членки следва да могат да [...] **въведат определени условия за смяна на работодателя, включително процедура за уведомяване или за кандидатстване [...]** и [...] проверка на положението на пазара на труда [...]. Освен това държавите членки следва да могат да изискват смяната на работодателя да не води до промяна на професията, включително, наред с другото, промяна на професионалния сектор или на съществените характеристики на трудовата заетост. За да се предотвратят потенциални злоупотреби и да се защитят законните интереси на работодателите, инвестиращи ресурси за наемане и обучение на работници от трети държави, държавите членки следва също така да могат да определят минимален срок, през който притежателят на единно разрешение е длъжен да работи за първия работодател, преди да го смени. В изключителни и надлежно обосновани случаи, например в случай на експлоатация на притежателя на единно разрешение или ако работодателят не изпълни правните си задължения по отношение на притежателя на единно разрешение, държавите членки следва да разрешат смяната на работодателя преди изтичането на този минимален срок. Единното разрешение не следва да се отнема за период от поне [...] два месеца, в случай че неговият притежател остане безработен.
- (35) Настоящата директива следва да се прилага, без да се засягат по-благоприятни разпоредби, съдържащи се в правото на Съюза и в приложимите международни инструменти.

- (36) Държавите членки следва да приведат в действие разпоредбите на настоящата директива без дискриминация по отношение на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или убеждения, политически или други възгледи, принадлежност към национално малцинство, имотно състояние, рождение, увреждания, възраст или сексуална ориентация, по-специално в съответствие с Директива 2000/43/ЕО¹⁷ и Директива 2000/78/ЕО на Съвета¹⁸.
- (37) Доколкото целите на настоящата директива, а именно установяване на единна процедура за кандидатстване за издаване на единно разрешение на граждани на трети държави за работа на територията на държава членка и за общ набор от права на законно пребиваващите в държава членка работници от трети държави, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно, с оглед на обхвата и последиците на действието, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (38) Настоящата директива спазва основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз в съответствие с член 6, параграф 1 от ДЕС.

¹⁷ Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 22).

¹⁸ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16).

- (39) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и без да се засяга член [...] 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

[...]

- (40) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.
- (41) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното законодателство трябва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество в сравнение с предходната директива. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са изменени, произтича от предходната директива.
- (42) Настоящата директива не засяга задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение I, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

1. Настоящата директива определя:
 - а) единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за издаване на единно разрешение за пребиваване с цел работа на територията на държава членка, за да се опростят процедурите за техния прием и да се облекчи контролът на статута им;
 - б) общ набор от права за работниците от трети държави, които пребивават законно в държава членка, независимо от целите, за които са приети първоначално на територията на тази държава членка, на основата на равно третиране с гражданите на тази държава членка.
2. **Настоящата директива не засяга правото на държавите членки да определят капацитета за прием на граждани на трети държави в съответствие с член 79, параграф 5 от ДФЕС.**

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „гражданин на трета държава“ означава лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от ДФЕС;

- б) „работник от трета държава“ означава гражданин на трета държава, който е приет на територията на държава членка и който пребивава законно и му е разрешено да работи в рамките на [...] **възмездно** трудово правоотношение в тази държава членка, в съответствие с националното право или практика;

[...]

- в) „единно разрешение“ означава разрешение за пребиваване, издадено от органите на държава членка, с което на гражданин на трета държава се разрешава да пребивава законно на нейна територия с цел работа;
- г) „единна процедура за кандидатстване“ означава процедура, която на основата на единно заявление, подадено от гражданин на трета държава или от неговия работодател, за разрешение за пребиваване и за работа на територията на държава членка води до издаване на решение по заявлението за единно разрешение.

Член 3

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за:
- а) граждани на трети държави, които кандидатстват за разрешение за пребиваване в държава членка с цел работа;
- б) граждани на трети държави, които са приети в държава членка за цели, различни от работа, в съответствие с правото на Съюза или националното право, на които е разрешено да работят и които притежават разрешение за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002; и

- в) граждани на трети държави, които са приети в държава членка с цел работа в съответствие с правото на Съюза или националното право.

2. Настоящата директива не се прилага за граждани на трети държави:

- а) които са членове на семействата на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват правото си на свободно движение на територията на Съюза в съответствие с Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁹;
- б) които, съвместно с членовете на своите семейства и независимо от гражданството си, се ползват от права на свободно движение, равностойни на правата на гражданите на Съюза, по силата на споразумения или между Съюза и държавите членки, или между Съюза и трети държави;
- в) които са **в командировка — за срока на командировката [...]**;
- г) които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава членка с цел работа като лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер в съответствие с Директива 2014/66/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁰;

¹⁹ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

²⁰ Директива 2014/66/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер (ОВ L 157, 27.5.2014 г., стр. 1).

- д) които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава членка като сезонни работници в съответствие с Директива 2014/36/ЕС или като работещи като „au pair“ [...];
- е) които имат разрешение за пребиваване в държава членка на основание временна закрила **в съответствие с Директива 2001/55/ЕО** или са кандидатствали за разрешение за пребиваване там на това основание и очакват решение относно своя статут;
- ж) които се ползват от международна закрила съгласно Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²¹ или които са представили молба за международна закрила съгласно посочената директива, по която все още не е взето окончателно решение;
- з) **които се ползват от закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държава членка или са подали молба за закрила съгласно националното право, международните задължения или практиката на държава членка и по чиято молба все още не е взето окончателно решение;**
- и) които са дългосрочно пребиваващи в съответствие с Директива 2003/109/ЕО;
- й) чието извеждане от страната е спряно на фактическо или правно основание;

²¹ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 20.12.2011 г., стр. 9).

- к) които са кандидатствали за приемане или са приети на територията на държава членка като самостоятелно заети работници;
 - л) които са кандидатствали за приемане или са приети като морски лица за трудова заетост или работа в каквото и да е качество на борда на кораб, регистриран във или плаващ под знамето на държава членка.
3. Държавите членки могат да решат, че глава II не се прилага за граждани на трети държави, които са получили разрешение за работа на територията на държава членка за срок, който не надвишава шест месеца, или които са приети в държава членка с цел обучение.
4. Глава II не се прилага по отношение на граждани на трети държави, на които е разрешено да работят въз основа на виза.

ГЛАВА II

ЕДИННА ПРОЦЕДУРА ЗА КАНДИДАТСТВАНЕ И ЕДИННО РАЗРЕШЕНИЕ

Член 4

Единна процедура за кандидатстване

1. Заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение се подава чрез единна процедура за кандидатстване. Държавите членки определят дали заявленията за издаване на единно разрешение се подават от гражданина на трета държава или от неговия работодател. **Като алтернатива, държавите членки могат да допуснат заявлението да се подава от който и да било от двамата. [...]**
2. **Заявлението за единно разрешение се разглежда и проучва, когато съответният гражданин на трета държава пребивава извън територията на държавата членка, в която иска да бъде приет, или когато вече пребивава на територията на съответната държава членка като притежател на валидно разрешение за пребиваване. Държава членка може също така да приема, в съответствие с националното си право, заявления за единно разрешение, подадени от други граждани на трети държави, които законно се намират на нейна територия.**
3. Държавите членки разглеждат заявлението, подадено съгласно параграф 1, и приемат решение за издаване, изменение или подновяване на единното разрешение, ако кандидатът отговаря на изискванията, установени в правото на Съюза или в националното право. Решението за издаване, изменение или подновяване на единното разрешение представлява единен административен акт, съчетаващ разрешение за пребиваване и разрешение за работа.

4. При условие че изискванията, установени в правото на Съюза или в националното право, са изпълнени и когато държава членка издава единни разрешения единствено на своя територия, съответната държава членка издава на гражданина на трета държава изискваната виза **за получаване на единно разрешение**.
5. Когато предвидените условия са изпълнени, държавите членки издават единно разрешение на гражданите на трети държави, които кандидатстват за приемане, и на гражданите на трети държави, които вече са приети и които кандидатстват за подновяване или изменение на разрешението им за пребиваване след влизането в сила на националните разпоредби за изпълнение.

Член 5

Компетентен орган

1. Държавите членки определят органа, компетентен да приема заявленията и да издава единното разрешение.
2. Компетентният орган приема решение по [...] **заявлението за единно разрешение** във възможно най-кратък срок, но във всеки случай в рамките на четири месеца от [...] **подаването на пълно заявление**.

Посоченият в първа алинея срок обхваща проверката на положението на пазара на труда, **когато такава проверка се извършва във връзка с индивидуално заявление за единно разрешение [...]. [...]**Срокът може да бъде удължен при изключителни **и надлежно обосновани** обстоятелства, свързани със сложността на [...] **заявлението, включително, когато е приложимо, проверката на положението на пазара на труда**.

Когато не е взето решение до края на срока, предвиден в настоящия параграф, последиците се определят от националното право.

3. Компетентният орган уведомява кандидата за решението си в писмена форма в съответствие с процедурите за уведомяване, предвидени в съответното национално право.

4. Ако информацията или документите, представени в подкрепа на заявлението, са непълни според определените в националното право критерии, компетентният орган уведомява кандидата писмено за изискваните допълнително информация или документи и поставя разумен срок за предоставянето им. Срокът, посочен в параграф 2, спира да тече, докато компетентният орган или останалите участващи в процедурата органи получат изискваната допълнителна информация. Ако допълнителната информация или документи не бъдат предоставени в рамките на определения срок, компетентният орган може да отхвърли заявлението.

Член 6

Единно разрешение

1. Държавите членки издават единно разрешение, като използват единния формат, предвиден в Регламент (ЕО) № 1030/2002, и вписват информацията, свързана с разрешението за работа в съответствие с буква а), точки 12 и 16 от приложението към него.

Държавите членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с трудовото правоотношение на гражданин на трета държава (като име и адрес на работодателя, място на работа, вид работа, работно време, трудово възнаграждение), във вид на документ на хартия или да съхраняват такива данни на електронен носител, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и в буква а), точка 20 от приложението към него.

2. При издаване на единното разрешение държавите членки не издават допълнителни разрешения като доказателство за разрешение за достъп до пазара на труда.

Член 7

Разрешения за пребиваване, издадени за цели, различни от работа

1. При издаване на разрешения за пребиваване за цели, различни от работа, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 държавите членки посочват информацията, свързана с разрешението за работа, независимо от вида на разрешението.

Държавите членки могат да посочат допълнителна информация, свързана с трудовото правоотношение на гражданин на трета държава (като име и адрес на работодателя, място на работа, вид работа, работно време, трудово възнаграждение), във вид на документ на хартия или да съхраняват такива данни на електронен носител, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 и в буква а), точка 20 от приложението към него.

2. При издаване на разрешения за пребиваване в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002 държавите членки не издават допълнителни разрешения като доказателство за разрешение за достъп до пазара на труда.

Член 8

Процедурни гаранции

1. Въз основа на критерии, предвидени в правото на Съюза или в националното право, в писменото уведомление се посочват мотивите за решението, с което се отхвърля заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение, или за решение, с което се отнема единно разрешение.

2. Решение за отхвърляне на заявление за издаване, изменение или подновяване на единно разрешение, или за отнемане на това разрешение може да бъде обжалвано в съответната държава членка съгласно националното право. В писменото уведомление, посочено в параграф 1, се указва съдът или административният орган, пред който заинтересованото лице може да подаде жалба, и срокът за това.
3. Дадено заявление може да се счита за недопустимо по съображения, свързани с капацитета за прием на гражданите на трети държави, идващи от трети държави с цел трудова заетост, и на това основание не трябва да се обработва.

Член 9

Достъп до информация

Държавите членки осигуряват лесен достъп и при поискване предоставят **на гражданина на трета държава и на бъдещия работодател:**

- а) [...]подходяща информация относно всички документни доказателства, необходими за подаване на заявлението;
- б) информация относно условията за влизане и пребиваване, включително правата, задълженията и процедурните гаранции на гражданите на трети държави и на членовете на техните семейства.

Член 10

Такси

[...]Държавите членки могат да изискват заплащането на такси за обработването на заявления в съответствие с настоящата директива. Размерът на таксите, които държава членка налага за обработването на заявленията, не може да е непропорционален или прекомерен.

Права въз основа на единното разрешение

1. Когато **в съответствие с националното право** е издадено единно разрешение, то дава на притежателя си за срока на своята валидност най-малко правото:
 - а) на влизане и пребиваване на територията на държавата членка, издала единното разрешение, при условие че притежателят отговаря на всички изисквания за приемане съгласно националното право;
 - б) на свободен достъп до цялата територия на държавата членка, издала единното разрешение, в рамките на ограниченията, предвидени от националното право;
 - в) да упражнява конкретна трудова дейност, придобито с единното разрешение, в съответствие с националното право;
 - г) да бъде информиран за свързаните с разрешението права на притежателя, които му се предоставят съгласно настоящата директива и/или националното право.
2. [...]Държавите членки позволяват на притежателя на единно разрешение да [...] **смени работодателя си. В допълнение към проверката на условията за приемане в съответствие с националното право, държавите членки могат да обвържат смяната на работодателя с всяко от следните условия: [...]**

- а) уведомление или заявление до компетентните органи в съответната държава членка в съответствие с националното право. Когато държавите членки изберат процедура за уведомяване, те могат да се противопоставят на смяната на работодателя в срок от 90 дни от датата, на която е направено пълното уведомление. Когато държавите членки изберат процедура за кандидатстване, те приемат решение по заявлението в срок от 90 дни от датата, на която е подадено пълното заявление. И в двата случая правото на притежателя на единно разрешение да осъществи смяната на работодателя може да бъде спряно по време на 90-дневния срок, докато съответната държава членка проверява условията по букви б) и в), според случая, и проверява дали са изпълнени изискванията, установени в правото на Съюза или в националното право[...],
- б) [...] проверка на положението на пазара на труда и/или изискване, че смяната на работодателя не води до промяна на професията, или
- в) минимален срок, през който притежателят на единно разрешение е длъжен да работи за първия работодател; този минимален срок не може да надвишава дванадесет месеца. В изключителни и надлежно обосновани случаи държавите членки разрешават смяната на работодателя преди изтичането на този минимален срок.

[...]

3. [...] Безработицата сама по себе си не представлява основание за отнемане на [...] единно разрешение, [...] при условие че:

- а) общият период на безработица не надвишава два месеца през периода на валидност на единното разрешение, и

- б) началото и когато е приложимо, краят на всеки период на безработица се съобщават на компетентните органи на съответната държава членка в съответствие с приложимите национални процедури. Държавите членки определят дали гражданинът на трета държава или работодателят на гражданина на трета държава уведомява компетентните органи.

Когато безработен притежател на единно разрешение намери нов работодател в рамките на разрешенния период на безработица, държавите членки могат да обвържат започването на новата трудова заетост с условията, посочени в параграф 2. В такъв случай държавите членки разрешават на притежателя на единно разрешение [...] да остане на тяхна територия, докато компетентните органи [...] не [...] оценят изпълнението на условията, посочени в параграф 2, и условията за приемане в съответствие с националното право, според случая, дори ако [...] е изтекъл разрешеният период на [...] безработица.

4. **Чрез дерогация от параграф 3 държавите членки могат да разрешат на притежателя на единно разрешение да бъде безработен за по-дълъг период от време. В такъв случай държавите членки могат да изискват от притежателя на единно разрешение да представи доказателства, че разполага с достатъчно средства, за да се издържа, без да прибягва до системата за социално подпомагане на съответната държава членка, по отношение на всеки период на безработица, надвишаващ периода от два месеца, посочен в параграф 3, буква а).**

ГЛАВА III

ПРАВО НА РАВНО ТРЕТИРАНЕ

Член 12

Право на равно третиране

1. Работници от трети държави по смисъла на член 3, параграф 1, букви б) и в) се ползват от право на равно третиране с гражданите на държавата членка, в която пребивават, по отношение на:
- а) условията на труд, включващи възнаграждение и уволнение, както и здравословни и безопасни условия на работното място;
 - б) свободата на сдружаване, принадлежност и членство в организация, представляваща работници или работодатели или каквато и да е друга организация, чиито членове упражняват определена професионална дейност, включително по отношение на предоставяните от подобни организации обезщетения, без да се засягат националните разпоредби относно обществения ред и обществената сигурност;

- в) образованието и **професионалното** обучение;
- г) признаването на дипломи, свидетелства и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури;
- д) клоновете на социалната сигурност, определени в Регламент (ЕО) № 883/2004;
- е) данъчните облекчения, доколкото се счита, че за целите на данъчното облагане работникът пребивава в съответната държава членка;
- ж) достъпа до стоки и услуги и доставката на стоки и услуги, предоставяни на обществеността, включително до процедурите за [...] жилищно настаняване, предвидени в националното право, без да се засяга свободата на договаряне в съответствие с правото на Съюза и националното право;
- з) консултациите, предоставяни от службите по заетостта.

2. Държавите членки могат да ограничат равното третиране:

- а) съгласно параграф 1, буква в), като:
 - i) ограничат неговото прилагане до работници от трети държави, които са трудово заети или са били трудово заети и са регистрирани като безработни;
 - ii) изключат работниците от трети държави, които са приети на територията им в съответствие с Директива 2016/801/ЕС;

- iii) изключат стипендиите и заемите за обучение и издръжка или други безвъзмездни средства и заеми;
 - iv) установят специални предварителни изисквания, включително владееене на език и заплащане на такси за обучение, в съответствие с националното право, по отношение на достъпа до висше образование, образование след завършено средно образование и обучение и професионално образование и обучение, което не е пряко свързано с конкретната трудова дейност;
- б) като ограничат правата на работници от трети държави съгласно параграф 1, буква д), но не ограничават такива права за онези работници от трети държави, които са трудово заети или са били трудово заети за минимален срок от шест месеца и са регистрирани като безработни.

Освен това държавите членки могат да решат, че параграф 1, буква д) във връзка със семейните обезщетения не се прилага за граждани на трети държави, получили разрешение за работа в държава членка за срок до шест месеца, за граждани на трети държави, приети с цел обучение, **или за граждани на трети държави, на които се разрешава да работят въз основа на виза;**

- в) съгласно параграф 1, буква е), по отношение на данъчните облекчения, като ограничат прилагането му до случаи, при които регистрираното или обичайното местопребиваване на членовете на семейството на работник от трета държава, за които този работник подава заявление за облекчения, е на територията на съответната държава членка;

г) съгласно параграф 1, буква ж), като:

- i) ограничат прилагането му до работниците от трети държави, които са трудово заети;
- ii) ограничат достъпа до [...] жилищно настаняване.

3. Установеното в параграф 1 право на равно третиране не засяга правото на държавата членка да отнеме или да откаже да поднови разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с настоящата директива, разрешение за пребиваване, издадено за цели, различни от работа, или друг вид разрешение за работа в държава членка.
4. Работници от трети държави, които се преместват в трета държава, или преживелите лица на такива работници, пребиваващи в трета държава, чиито права произтичат от тези на работника, получават законоустановени пенсии във връзка със старост, инвалидност и смърт, които се основават на предишната заетост на тези работници и са придобити в съответствие със законодателството, посочено в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004, при същите условия и в същия размер като гражданите на съответните държави членки, когато се преместват в трета държава.

Член 13

Мониторинг, оценка[...], инспекции и наказания

1. Държавите членки предвиждат мерки за предотвратяване на евентуални [...] **злоупотреби и за санкциониране на** нарушения от страна на работодателите на националните разпоредби, приети съгласно член 12. [...] Мерките включват наблюдение, оценка и когато е подходящо — инспекции, в съответствие с националното право или административната практика.

2. Държавите членки предвиждат мерки за предотвратяване на евентуални нарушения от страна на работодателите на националните разпоредби, приети съгласно член 12. Предвидените наказания трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. [...]
3. Държавите членки гарантират, че службите, които отговарят за провеждането на инспекции по труда или другите компетентни органи, и когато е предвидено в националното право [...] за националните работници — организациите, представляващи интересите на работниците, получават достъп до работното място.

Член 14

Улесняване на подаването на жалби [...]

1. Държавите членки гарантират, че са налице ефективни механизми, чрез които работниците от трети държави могат да подават жалби срещу своите работодатели, [...] **пряко или чрез трети страни, които в съответствие с предвидените в тяхното национално право критерии имат законен интерес от гарантиране спазването на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, или чрез компетентен орган на държавата членка, когато това е предвидено в националното право.**
2. Държавите членки гарантират, че трети страни, [...] **които в съответствие с критериите, установени в националното им право, имат законен интерес да гарантират спазването на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива,** могат да участват от името или в подкрепа на работник от трета държава, с негово съгласие, във всяко [...] **административно или гражданско производство, целящо осигуряване на спазването на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива.**

3. Държавите членки гарантират, че работниците от трети държави имат същия достъп като гражданите на държавата членка, в която пребивават, по отношение на **мерките за защита срещу уволнение или друго неблагоприятно третиране от страна на работодателя в отговор на жалба в рамките на предприятието или на всякакви съдебни производства, насочени към осигуряване на спазването на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. [...]**

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 15

По-благоприятни разпоредби

1. Настоящата директива се прилага, без да се засягат по-благоприятните разпоредби на:
 - а) правото на Съюза, включително двустранни и многостранни споразумения между Съюза или Съюза и неговите държави членки, от една страна, и една или повече трети държави, от друга страна; и
 - б) двустранни или многостранни споразумения между една или повече държави членки и една или повече трети държави.
2. Настоящата директива не засяга правото на държавите членки да приемат или да запазват разпоредби, по-благоприятни за лицата, към които тя се прилага.

Член 16

Информация за обществеността

Всяка държава членка осигурява лесен достъп на обществеността до редовно актуализирана информация:

- а) относно условията за прием и пребиваване на нейна територия на граждани на трети държави с цел работа в нея;

- б) относно всички документни доказателства, необходими за подаване на заявлението;
- в) относно условията за влизане и пребиваване, включително правата, задълженията и процедурните гаранции на гражданите на трети държави и на членовете на техните семейства, които попадат в приложното поле на настоящата директива.

Член 17

Докладване

1. Периодично и за първи път не по-късно от [...] Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива в държавите членки и предлага измененията, които счита за необходими.
2. Ежегодно и за първи път не по-късно от [...] държавите членки изпращат на Комисията (Евростат) статистическа информация за броя на гражданите на трети държави, на които през предходната календарна година е издадено единно разрешение, в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета²². Тази статистическа информация се отнася до референтни периоди от една календарна година с разбивка по **гражданство, срок на валидност на разрешенията, пол и възраст и ако има такава информация — по професия [...]**, и се предава в срок от шест месеца след края на референтния период.

²² Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23).

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с [...] член 3, параграф 2, буква е), член 4[...], **параграфи 2 [...]** и **4**, член 5, параграф 2, **първа и втора алинея**, **член 7, параграф 1**, член 9, **член 10**, член 11, параграфи 2—4, [...] член 13, член 14 и член 16 най-късно до [две години след влизането в сила]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в действащите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условието и редът на позоваване и формулировката на уточнението се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 19

Отмяна

Директива 2011/98/ЕС, посочена в приложение I, част А, се отменя, считано от [деня след дата, посочена в член 18, параграф 1, първа алинея от настоящата директива], без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивата, посочени в приложение I, част Б.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 20

Влизане в сила и прилагане

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 1, член 2 [...], член 3, параграф 1, член 3, параграф 2, букви а) [...] —д) [...] и з)—л) [...], член 3, параграфи 3 и 4, член 4,[...] параграфи 1, 3 и [...] 5, член 5, параграф 1, параграф 2, **последната алинея**, параграф 3 и параграф 4, член 6, член 7,параграф 2, член 8, [...] член 11, параграф 1, член 12 [...] и член 15 се прилагат от [деня след датата в член 18, параграф 1, първа алинея].

Член 21

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент

За Съвета

Председател Председател

Част А

**Отменена директива
(посочена в член 19)**

Директива 2011/98/ЕС на Европейския
парламент и на Съвета
(ОВ L 343, 14.11.2011 г., стр. 1)

Част Б

**Срокове за транспониране в националното право
(посочени в член 19)**

Директива	Срок за транспониране
2011/98/ЕС	25 декември 2013 г.

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 2011/98/ЕС	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2 [...]	Член 2 [...]
Член 3 [...]	Член 3 [...]
Член 4, параграф 1, първо и второ изречение [...]	Член 4, параграф 1, първо и второ изречение [...]
Член 4, параграф 1, трето изречение	Член 4, параграф 2
Член 4, параграф 2	Член 4, параграф 3
Член 4, параграф 3	-
-	Член 4, параграф 4 [...]
Член 4, параграф 4	Член 4, параграф 5 [...]
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6
Член 7	Член 7
Член 8	Член 8
Член 9	Член 9, буква а)
-	Член 9, буква б)
Член 10	Член 10
Член 11	Член 11, параграф 1
-	Член 11, параграфи 2—4
Член 12	Член 12
-	Член 13
-	Член 14
Член 13	Член 15

Директива 2011/98/ЕС	Настоящата директива
Член 14	Член 16, буква а)
-	Член 16, букви б) и в)
Член 15	Член 17
Член 16	Член 18
-	Член 19
Член 17	Член 20
Член 18	Член 21
-	Приложение I
-	Приложение II